RÄPINA AIANDUSKOOL
nutikas looduslähedane elu

Aeg & Vaim
TEMPUS & SPIRITUS

www.aianduskool.ee/koolileht Nr 1 (139) 20.2.2026

Keskkonnakaitse spetsialistid teele: palju õnne lõpetajatele!

On hetki, mis jäävad meelde mitte ainult sellepärast, et midagi saab läbi, vaid sellepärast, et midagi päriselt algab. Kutsekooli lõpetamine 5. taseme keskkonnakaitse spetsialisti erialal on just selline hetk: teie ees avaneb töömaailm, kus „roheline mõtteviis" ei ole moesõna, vaid igapäevane, päris ja vajalik oskus.

Te olete õppinud nägema seoseid – kuidas üks otsus, üks tegevus või üks väikene muudatus mõjutab tervet süsteemi. See on haruldane võime. Ja see on täpselt see, mida Eesti (ja kogu maailm) praegu vajab.

Mida te tegelikult lõpetate? Jah, te lõpetate õppekava, olete kaitsnud oma koostatud uurimistööd, saate kätte tunnistuse. Aga sisuliselt lõpetate te midagi palju suuremat: te olete saanud oskuse kasutada tööriistu, millega kaitsta keskkonda nii, et see oleks mõõdetav, tõendatav ja praktiline.

Keskkonnakaitse spetsialist ei ole „looduse sõber" ainult südames – ta on spetsialist, kes oskab: märgata probleeme; koguda ja tõlgendada andmeid (mitte ainult arvamusi); planeerida ja rakendada erinevaid tegevusi; teha koostööd inimestega, kelle eesmärgid võivad olla erinevad; selgitada keerulisi teemasid nii, et teised ka aru saavad. Need oskused on olulised, sest nendel oskustel on kaalu nii töömaastikul kui ühiskonnas laiemalt.

Keskkonnateema võib tunduda vahel nii suur, et tekib küsimus: „Kas minu panusest üldse midagi muutub?". Vastus on: jah – eriti siis, kui teie panus on järjepidev ja hästi tehtud. Sageli algavad kõige suuremad muutused väga praktilistest, asjadest näiteks jäätmekorralduse parandamisest ühes ettevõttes, reovee- või sadeveeprobleemi kaardistamine, looduskaitselise ala seire, keskkonnanõuete täitmise kontroll ja ennetus, rohetegevuste planeerimine omavalitsuses, elanike teavitamine ja kaasamine nii, et see poleks „plakat seinal", vaid päris dialoog.

Teie töö teeb nähtamatud riskid nähtavaks ja muudab „nii on alati olnud" mõtteviisi „teeme paremini".

Lõpetamine on hetk, kus tasub korraks peatuda ja märgata inimesi enda ümber: kaasõppijaid, kes olid toeks; õpetajaid ja praktikajuhendajaid, kes nõudsid kvaliteeti; peret ja sõpru, kes kuulasid teie „mul on veel paar kooliasja teha" põhjendusi. Aga kõige suurem „aitäh" kuulub teile endale – selle eest, et te tegite ära. Et te õppisite, harjutasite, eksisite ja proovisite uuesti. See ongi professionaalsus ja edu võti. Astuge oma teed julgelt edasi!

Palju õnne lõpetamise puhul – ja tugevat tuult tiibadesse, rohelised spetsialistid!

Aigi Salundi-Galitsin, keskkonnakaitse juhtõpetaja

Foto: L. Piho

TÄNASES LEHES: Õnnitleme lõpetajaid ja tunnustama tegijaid! 100 pärga kaante vahel! Aiandus ja loodushoid! Tugitoolijalgpall Nõiariigis! Õpilasesindusega sügisest talve! Mälumängurite mängumaal! … ja palju muud huvitavat!!!

Õnnitleme aasta tegijaid!

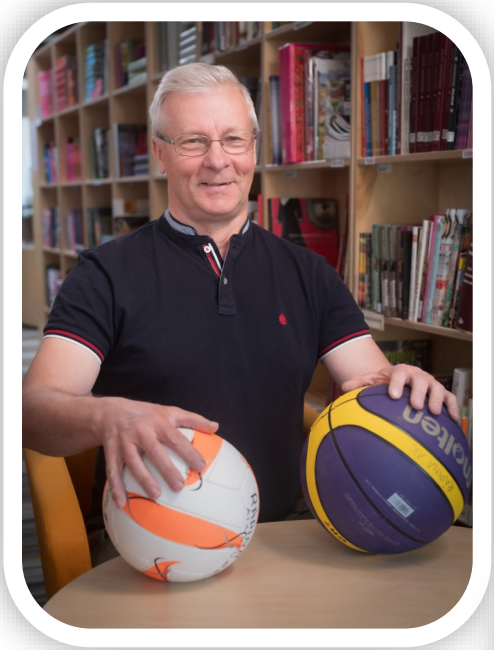

Elutööpreemia

Heini Lumpre

Aasta õpilane

Evelina Kadajamägi

Aasta töötaja

Elle Häidkind

Aasta koostööpartner

Farron Tehnika OÜ

Farron Tehnika OÜ
STIHLi stipendiumi võitja

Mirelle Maria Mark

Aasta tegu

Jarko Ilvese hõbemedal floristika Euroskills 2025 võistlustelt

Aiandus ja loodushoid: uus võimalus haridustee jätkamiseks Räpinas

Räpina Aianduskool avab 2026. aastal põhikooli lõpetajatele suunatud uue rakendusliku keskhariduse õppekava „Aiandus ja loodushoid”. Uus 4aastane õppekava pakub võimalust omandada keskharidus koos praktiliste oskuste ja erialase ettevalmistusega valdkondades, mis on tuleviku tööturu jaoks olulised.

Õppekava jaguneb neljaks õppesuunaks: aiandustootmine-turustamine, loodushoid, väliruumide rajamine ning sisehaljastamine-floristika. Suunad annavad õppijatele võimaluse valida tee, mis vastab nende huvidele ja tulevikuplaanidele.

Aiandustootmise-turustamise suund keskendub taimsete saaduste kasvatamisele, hooldamisele, väärindamisele ja müügile. Õppija omandab oskused kasvatada köögivilju, viljapuid, marjapõõsaid ja dekoratiivtaimi ning turustada oma toodangut.

Loodushoiu suund annab põhjalikud teadmised Eesti loodusest ja elurikkusest ning õpetab tegutsema kestliku arengu põhimõtteid järgides. Selle suuna lõpetajad saavad tulevikus panustada kohaliku looduskeskkonna hoidmisele, nõustamisele ja kogukonna keskkonnateadlikkuse tõstmisele.

Väliruumide rajamise suund valmistab ette haljastuse ja maastikuehituse valdkonnas tegutsemiseks. Õppijad omandavad oskused parkide, aedade, rohealade ja avaliku linnaruumi rajamiseks ning hooldamiseks, panustades keskkonna esteetilisse ja funktsionaalsesse arengusse.

Sisehaljastamise-floristika suund ühendab taimekasvatuse, floristika ja ruumikujunduse. Õppijad õpivad looma ja hooldama sisehaljastust ning kujundama ruume lillekunsti abil, pakkudes lahendusi nii igapäevastes kui pidulikes keskkondades.

Enne spetsialiseerumist läbivad kõik õppijad ühe õppeaasta ühisõpinguid, mis keskenduvad digipädevuste arendamisele, loodusteadmistele, projektitööle, kogukonnatööle, vastutustundlikule tegutsemisele looduses ja taimede kasvatamise alustele. Suur rõhk on praktikal, mis toimub koostööpartnerite juures ja seob õpitu päriseluliste tööülesannetega.

Paralleelselt oskuste omandamisega läbitakse keskhariduse üldõpingud, mis hõlmavad keele- ja sotsiaalaineid, matemaatikat, loodusainete õpet, kehakultuuri, riigikaitset, kunsti ning võõrkeelt. Nii kujuneb terviklik ettevalmistus kõrgemal tasemel edasi õppimiseks või tööturule sisenemiseks.

Nelja-aastane õppevorm võimaldab rohkem aega üldpädevuste arendamiseks, sobiva erialasuuna valikuks ja põhjalikuks praktikaks. Muutuv tööturg väärtustab praktiliste oskustega, digipädevate ja paindlike spetsialistide ettevalmistust, mistõttu uuendatud kutsekeskharidus aitab noortel tööturule siseneda tugevamate teadmiste ja valmisolekuga.

Räpina Aianduskooli uus õppekava pakub piirkonna noortele võimalust kujundada oma haridustee valdkondades, mis toetavad nii kohalikku ettevõtlust kui ka laiemat rohemajanduse arengut. Tegemist on investeeringuga tulevikku, mis loob kindlama aluse edasiseks haridusteeks ja tööeluks.

Avaldusi uuel õppekaval õppima asumiseks saab esitada 30. märtsist kuni 15. maini www.sais.ee keskkonna kaudu.

Aprillikuus on tulekul on ka avatud uste päev, mil huvilised saavad tutvuda uue õppekava ja ka teiste aianduskooli poolt pakutavate õppimisvõimalustega.

Lüüli Kiik, infospetsialist

Aianduse tulevikutegija

Eesti Põllumajandus-Kaubanduskoda ja Maaelu Edendamise Sihtasutus (MES) andsid 21. novembril toimunud lõikuspeol üle 2025. aasta olulisemad põllumajanduse ja maaelu tunnustused. Aumärkidega tõsteti esile inimesed, kelle töö, teadmised ja pühendumus kujundavad Eesti maaelu täna ning suunavad selle arengut ka tulevikus.

Õnnitleme aianduskooli kolmanda kursuse aedniku eriala õpilast **Pent Joonas Kopelmani**, kellele anti välja eripreemia „Aianduse tulevikutegija“. Pent paistab õppijana silma oma pühendumuse, ettevõtliku hoiaku ja praktiliste oskustega.

Palju õnne ja palju edu edaspidiseks, Pent!

Foto: N. Räim

Pent Joonas Kopelman (vasakult teine) koos MES-i ja Regionaal- ja põllumajandusministeeriumi esindajatega.

Õpilasesindusega sügisest talve

Sügishooaeg on õpilasesindusele alati töörohke. See algab juba septembri alguses rebaste ristimisega. Sellele järgneb oktoobris õpetajate päeva tähistamine, uute õpilasesinduse liikmete värbamine ning loomulikult õpilasesinduse presidendi ja asepresidendi valimine. Oodatud sündmuseks on alati sügispidu, kus ühtlasi kuulutatakse välja valimistulemused.

Seekordne sügispidu toimus oktoobrikuu eelviimasel päeval ning nagu ikka Sillapää lossihoones. Peo teemaks valiti Halloween – väga sobilik teema, et kõledasse sügisõhtusse veidi särtsu tuua! Korraldajad olid ruumide dekoreerimisele suurt rõhku pannud. Juba lossitrepil võtsid külalisi vastu kõrvitsalaternad, fuajees ootas stiilne fotonurk ning lossisaali kaunistasid põnevad dekoratsioonid. Laud oli kaetud hea ja paremaga – alates kartulisalatist ning lõpetades imemaitsvate kringlitega. Baarist sai tellida temaatiliste nimedega kokteile, nagu Muumia Mojito, Iiri Autopomm või Käsitsi pestud kummikommid.

Nagu oodata oligi, osutus halloweeniteema nii õpilaste kui ka õpetajate seas väga populaarseks. Osalejaid oli palju ning kostüümide ja grimmiga oli kõvasti vaeva nähtud. Et külalistel oleks põnev, olid õpilasesinduse liikmed eelnevalt ette valmistanud mõrvamüsteeriumi, mida õhtujuht Kaisa Tulli juhtimisel pealtvaatajatele ette mängiti. Peo käigus said külalised lossifuajees tutvuda „kahtlusaluste“ stendiga ning uurida seintelt vihjeid, mis aitasid mõrvarit tuvastada. Loomulikult oli õige äraarvaja jaoks välja pandud preemia. Peolt ei puudunud ka elav muusika ning seekord sai jalga keerutada Nedsaja Küla Bändi saatel.

Sügispeo tähtsaks osaks on õpilasesinduse presidendi ja asepresidendi väljakuulutamine. Häälteenamusega osutus võitjaks FL23-41-K õpilane Kaisa Tull, tema paremaks käeks ehk asepresidendiks kuulutati AE-23-41-K õpilane Pent Joonas Kopelman. Kaisa pälvis ülekaalukalt ka parima kostüümi auhinna.

Õhtu möödus meeleolukalt ning andis sügishooajale võimsa stardi. Hea seltskond, põnev programm ja halloweeniõhkkond tegid peost sündmuse, mida veel kaua meenutatakse.

Mõrvamüsteeriumi lahendamine

Pent Joonas Kopelman, Kalle Toom ja Kaisa Tull

Mariko Steinmann ja Annaliisa Jõemaa

Juba mitmendat aastat viib õpilasesindus läbi jõulunädalat. Ka sel aastal toimus õpilaskodus ühine piparkookide küpsetamine ja kaunistamine. Soovijad said filmiõhtul seminariruumis vaadata filmi „Eia jõulud Tondikakul“. Õpilasesinduse liikmed käisid Maarja Külas õpilastega jõulukaarte meisterdamas. Meiega kaasas olnud jõuluvana tekitas Maarja Küla õpilastes suurt elevust ning kingipakkide lunastamist võeti täie tõsidusega – kes laulis, kes tantsis, kes luges luuletust. Igatahes said meie õpilased sellest külaskäigust väga positiivse emotsiooni. Õhtul toimus õpilasesinduse väike jõuluistumine, kus mängiti seltskondlikke mänge, pandi oma nutikus ja kiirus proovile Kahootis, lunastati kingitusi ning tehti plaane tulevikuks.

Jõulunädalale pani punkti õpetajate ja õpilaste ühine jõulupidu aianduskooli saalis. Külalisesinejaks oli seekord noor jazzlaulja Marianne Leibur koos Robert Rebasega. Õpetaja Valdur Truija karmoška saatel tantsisid aianduskooli rahvatantsijad pärimustantse. Peomeeleolu hoidsid üleval jõuluteemaline kahoot ja lustakas pildimäng.

Juba on õpilasesindusel jagunud tegemisi ka uude aastasse. Jaanuaris käis õpilasesinduse neljaliikmeline võistkond Valga Kutseõppekeskuses Liivimaa kutsekoolide talimängudel, kus tasavägises võistluses saavutati tubli 3. koht.

Veebruar aga on teadagi sõbrakuu. Selle tähistamiseks viis õpilasesindus eesotsas Kaisaga läbi mitmeid põnevaid tegevusi. Juba nädala alguses seati raamatukokku üles sõbrapostkast.

Teisipäeval, 10. veebruaril aga toimus seminariruumis bingoõhtu. Esimese korra kohta oli osalejaid just parasjagu ja mänguhasart tekitas ruumis mõnusa elevuse. Korraldajad loodavad ühistest bingoõhtutest luua igakuise traditsiooni.

Sõbranädala lõpetuseks toimus neljapäeval, 12. veebruaril autokooli klassis meeleolukas valentinidisko. Ruum oli stiilselt dekoreeritud – helendavad õhupallid ja pulgad, peokardinad ja diskokera. Hõbedase fotoseina taustal sai sõbraga pilte teha. Baaris pakuti kokteile ja DJ rollis oli maastikehituse esimese kursuse õpilane Jan Hannes. Kuigi diskol ei olnud väga palju rahvast, nautisid kohaletulnud õhtut täiel rinnal. Tantsiti, naerdi ja veedeti aega heas seltskonnas.

Valentinipäeva disko pakkus osalejatele toredat vaheldust ning sooja emotsiooni keset praegust külma talve.

Merike Heeringson, õpilasnõustaja

Fotod: K. Toom, R. Teervalt, M. Heeringson

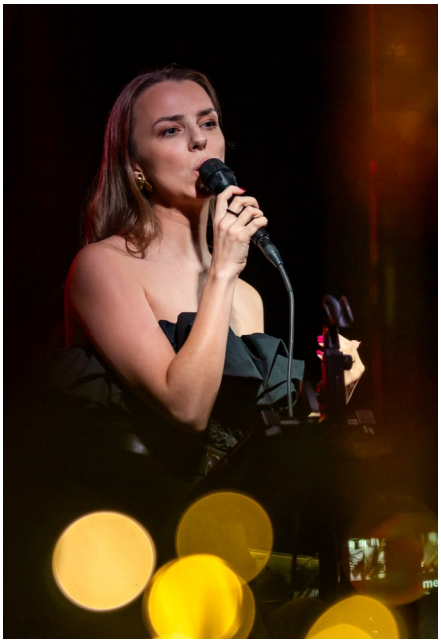

Marianne Leibur

Aianduskooli rahvatantsijad

Jõulukaartide meisterdamise töötuba Maarja Külas

Liivimaa kutsekoolide talimängudel

Raamatu „100 PÄRGA” päev

19. novembril toimus Räpina Aianduskoolis floristika eriala kogumiku „100 PÄRGA" esitlus. Selles raamatus on õppetööna valminud pärjad aastatest 2018–2024. Lisaks on kogumikus ka leheküljed eriala õpetajate ja vilistlaste poolt valmistatud töödest. Raamatu koostajad loodavad, et see raamat jäädvustab ajalukku Eesti floristikakunsti ilu ja pärandkultuuri sügavuse.

Pärg on rohkem kui lihtsalt lilleseade – see on igaviku sümbol, mis tähistab elu ringkäiku. Pärjad sobivad kaunistama inimese elu tähtsündmusi sünnist surmani.

Raamatu 320 leheküljele on koondatud 360 erinevat pärga 113 autorilt.

Esitluspäeva vastu oli huvi suur ja kohale oli kogunenud üle saja inimese. Päeva esimeses pooles demonstreerisid oma oskusi ja jagasid nõuandeid tippfloristid Tuuli Luiga ja Jarko Ilves. Päeva teises pooles jagasid „100 PÄRGA" autorid Maali Roomet-Allese ja Leili Alaoja-Rein rohkeid tänusõnu raamatusse panustajatele ning meenutasid toredaid seiku teose saamisloost.

Päeva jooksul kogunes saali hulgaliselt pärgi, mille valmistajateks olid praegused floristika eriala õpilased, vilistlased ja õpetajad. Päeva võttis kokku Sillapää lossis avalöögi saanud järjekordne pärjanäitus „Viies ring". Kusjuures eelmised neli näitust leiavad raamatus kajastamist.

Päeva õhkkonna võtavad kokku üritusel osalenud vilistlaste laused: „Mul oli tohutult uhke tunne, uhke olla kohal ja uhke olin teie üle.” Samuti kõlas mõte: „Ma ei kujutanud ettegi, et selle raamatu kirjutamise projekt nii kaua kestis ja nõudis koostajatel nii palju järjekindlat jonnakust.” Ning veel märgiti: „Ürituse sõnavõtud paitavad hinge veel kaua.”

Kõigile raamatu huvilistele teadmiseks: järgmine raamatu „100 PÄRGA" esitlus toimub märtsis, arvatavasti näituse viimasel päeval. Raamat maksab 50 eurot ning seda saab osta Räpina Aianduskoolist ja Räpina koduloo- ja aiandusmuuseumist.

Leili Alaoja-Rein, floristika eriala kutseõpetaja; raamatu kaasautor ja näituse kuraator

Fotod: I. Kaeli

Leili ja Maali Roomet-Allese

Raamat „100 pärga“

Leili ja Anu Kulbok

Aiandusosakonna väljasõit Polli Aiandusuuringute Keskusesse

17. detsembri varahommikul startisid Räpinast aianduse õpetajad ja õppeaia töötajad Polli Aiandusuuringute Keskusesse. Sombuse ilma muutis rõõmsamaks hea seltskond ning teekond möödus kiirelt. Pollis oodati meid juba avasüli. Peale kosutavat teed ja kohvi lausus avasõnad keskuse juhataja Anneli Roosalu ning andis jutujärje üle sünnipäevalapsest puuviljanduse teadurile Toivo Univerile. Toivo tutvustas õunasorte, mida on aretatud Eestis või mida soovitatakse kasvatada nende haiguskindluse tõttu. Meile pakuti degusteerimiseks mõningaid õunasorte. Väga heade säilitustingimuste tõttu maitsesid ubinad selliselt, nagu oleks nad äsja puult nopitud.

Kaasaegne õunahoidla

Järgmisena tutvustas tehnoloogiaüksuse juhataja Uko Bleive tehnoloogiaid ja lahendusi, mille abil saab õuntest väärindada kõik osad – ja tõepoolest, see on võimalik. Näiteks õunamahla tehes saab ära kasutada ka pressimisjäägid ja teha neist maitsvat moosilaadset toodet või kuivatatud õunamaiust.

Seejärel liikusime puuviljade ja marjade tootearenduskeskusesse, kus nägime kaasaegset õunahoidlat ja õunte sorteerimisliini, mida tutvustas tootmis - ja haldusjuht Priit Pramann. Taimse tooraine väärindamise peaspetsialist Marge Malbe näitas moodsaid masinaid, millega saab puuviljadest-marjadest igasuguseid maitsvaid moose-mahlu-marmelaade toota. Lisaks pakutakse tootjatele võimalust saada abi erinevate puu- ja köögiviljade väärindamisel ning toota väiksemaid koguseid kohapeal.

Uhiuutes kasvuhoonetes tegi ringkäigu analüüsiüksuse juhataja Hedi Kaldmäe.

Pärast seda oli aeg Pollis hüvasti jätta ja suunduda mõnusale lõunasöögile Tõrva linna muhedasse söögikohta Malmizza. Kui kõhud täis, vuras Toomas Oja juhitud koolibuss jälle Räpina poole tagasi. Aitäh aianduse juhtõpetaja Sigrid Kirotar, et nii toreda õppereisi organiseerisid! Ja aitäh toredatele reisikaaslastele!

Ille Rämmer, pargiaednik

Foto: S. Kirotar

Teise kursuse keskkonnakaitsjad viisid läbi väikeelektroonika jäätmete kogumiskampaania: mida teada saime?

Räpina Aianduskool osales Euroopa jäätmetekke vähendamise nädalal, mis toimus 22.–30. novembril eelmisel aastal ning keskendus elektroonikajäätmete vähendamisele. Jäätmenädalast jõuluvaheajani kogusime koolis väikeelektroonika jäätmeid ja viisime läbi küsitluse, et selgitada välja meie koolipere teadmised, harjumused ja hoiakud elektroonika kasutamise, kogumise ja taaskasutamise kohta.

Elektroonikajäätmete kogumiskast

Küsitluse tulemused

Küsitluses osales 20 õpilast ja 10 õpetajat – suur aitäh kõigile vastajatele!

Kõik vastajad olid ühel meelel, et elektroonika kogumiskast koolis on vajalik.

Vastuste põhjal vahetab koolipere oma elektroonikaseadmeid välja pigem harva.

Kõigil vastajatel oli teadmine, et e-jäätmed sisaldavad ohtlikke ja mürgiseid aineid.

Ettepanekutena toodi välja, et koolis võiks toimuda rohkem taaskasutust toetavaid töötubasid, näiteks vanadest T-särkidest kottide valmistamine. Samuti tuntakse puudust püsivatest asjade vahetamise või taaskasutamise võimalustest. Mõned vastajad leidsid, et kõigil erialadel võiks õppekavas olla aine, mis tutvustab kestlikku mõtteviisi ja vastutustundlikku tarbimist.

Mida kogumiskasti toodi?

Kogumiskasti jõudis väga erinevaid elektroonikajäätmeid. Kõige rohkem toodi laadijaid, kõrvaklappe, arvutihiiri, telefone, telekapulte ja erinevaid juhtmeid. Rõõmustav oli näha, et mitmed esemed leidsid kohapeal kohe ka uue omaniku. Nii sai mõni kasutuskõlblik seade uue elu.

Alan Šidlauskas, Julia Ivanova ja Katarin Karu, KK24-52-K

Õppeaia töötajad harjutasid meeskonnatööd

Detsembri eelviimasel päeval pakkis õppeaia väike kollektiiv ennast kooli rohelisse bussi ja võttis suuna Urvaste peale, et vana aasta üheskoos ära saata ning veeta üks vahva päev igapäevarutiinist eemal.

Uhtjärve Nõiariik võttis meid vastu imelise talveilma, aurava glögi, värskete pirukate ja praksuva lõkketulega. Peremees Aivo ja perenaine Maria olid meile kokku pannud lõbusa programmi, mis kandis teemat "Meeskonnatöö edendamine".

Alustasime matkaga paksus värskelt maha sadanud lumepuudris. Matkarajal kuulasime peremehe lugusid nõidadest ja nõiariigist, julgemad said võimaluse suudelda hiiglasuurt puidust konna, kes pidi uueks aastaks häid suhteid tooma, turnisime luuamäe otsas asuvasse kanajalgadel hütti, sidusime puu külge lindikesi uue aasta soovidega ja võtsime mõõtu luuaviskes.

Matkarajal kuuldud huumor elust enesest: *Talus olnud sulane Ats, kes kippunud seanahka vedama ja alailma ära kaduma. Kord otsinud peremees jälle hoovi peal sulast taga, kui sulane korraga tema selja tagant välja ilmus ja muigvel suuga teatas: "Aga häid töömehi ongi raske leida!"*

Matka lõpus ootas meid esimene tõsisem jõuproov, mida pererahvas nimetab „tugitoolijalgpalliks". Jalgpallimatš pehme palliga ja põrandas asuvat renni mööda vaid edasi-tagasi liikuvatel toolidel istudes kujunes emotsionaalseks – sai kõvasti naerda ja samapalju kiruda. Kuigi terve mäng toimus sisuliselt ühe värava all, jäi lõpptulemuseks 2:2. Parimaks väravakütiks osutus meie aednik Sirle, kes lõi oma meeskonnale mõlemad väravad!

Tugitoolijalgpall

Õppeaia kollektiiv Nõiariigis

Tõsi küll, teise värava hinnaks osutus tore jäädvustus mängust, mida väravavahi rollis olnud peaaednik Krista just oma telefoniga üles filmis ajal, kui mäng käis vastaste värava all ja Sirle ootamatult palli teisest väljaku otsast elegantse kaarega üle väljaku täpselt Krista värava nurka lõi. ☺

Seega esimese meeskonnatöö ülesande lahendasime edukalt – saime ennast korralikult välja elada, teineteisele sõbralikult „ära panna" ja sõpradena järgmise ülesande juurde edasi liikuda.

Viimaseks harjutuseks oli tubane kurling, kus meeskondadel läks vaja nii osavust, koostööoskust kui strateegilist mõtlemist.

Lõunalauas jagasime üksteisele häid soove uueks aastaks ning tegime veidi ka aastavahetuse tööplaane, kuna taimed kasvuhoones ei taha hästi aru saada, et inimestel on pühad ...

Üksmeelselt veendusime, et on lausa hädavajalik aeg-ajalt väljaspool tööpingeid ja argipäeva ühisüritusi ette võtta, sest koostöömeistriteks saab ju ikka harjutades!

Töötajate tagasiside:

„Aitäh, Räpina Aianduskool, et suvel poetatud lihtne soov Aasta lõpus teoks sai. Uute ja huvitavate soovide täitumist!"

„Meeskonnapäev oli väga vahva, mängud ja ringkäik Nõiariigis toredad – väga värskendav meie tööargipäevade vahele."

„Väga sooja vastuvõtuga üritus. Lõkketoss koos sooja tee ja pirukatega ning meeleolukad mängud ühendasid meeskonda kasvõi korrakski. Meeskonnamängudes oli hasarti, tõgamist. Väljasõit oli tore, ilm ilus ja lumine, seltskond hea. Selliseid üritusi võiks rohkem olla."

Loona Piho, õppeaia juht

Aianduskooli mälumänguritel edukas hooaeg

Aianduskooli esindus osales 5. detsembril Olustvere mõisas toimunud Liivimaa kutsekoolide 169. mälumängul, kus võisteldi hubases ning jõulueelses õhkkonnas. Küsimused koostas eesti keele õpetaja Anu Kivi, kelle valmistatud ülesanded osutusid mängijatele mõnusalt väljakutsuvateks.

Võistlus kulges tasavägiselt, kuid lõpuks saavutas aianduskooli võistkond kindla võidu. Meeskonda kuulusid Irma Samoldina, Lüüli Kiik, Valdur Truija, Toomas Mastik ja Ille Rämmer. Teisele ja kolmandale kohale pretendeerinud Võrumaa Haridus- ja Tehnoloogiakeskuse ning Luua Metsanduskooli võistkondade paremus selgus lisaküsimusega. Auhinnad olid pärit kohalikelt meistritelt ning sisaldasid ka kokandusõpilaste ja -õpetajate retseptiraamatuid. Järgmise, järjekorras 170. mälumängu korraldab Võrumaa Haridus- ja Tehnoloogiakeskus.

Lisaks kutsekoolide võistlusele osalesid aianduskooli mälumängurid ka Eesti Mälumängu liidu poolt korraldataval Maalehe kogukonnakilval – võistlussarjas, mille sihtgrupiks on omavalitsuste ja kogukondade võistkonnad. Sarja kaks eelvooru toimusid 25. oktoobril ja 22. novembril mitmel pool üle Eesti, sealhulgas Tallinnas, Räpinas, Haapsalus ja mujal. Finaalmäng, kuhu pääses 30 parimat võistkonda, toimus 31. jaanuaril 2026 Paides. Eelvoorudel kogutud punktid lubasid ka aianduskooli võistkonna finaalmängul osalema.

Meie võistkond alustas finaalis 25. kohalt ning lõpetas 18. positsioonil. Kilvavõistkonna põhikoosseisu kuulusid Irma Samoldina, Lüüli Kiik, Valdur Truija ja Toomas Mastik. Ühel eelvoorul aitas punkte koguda ka asendusliige Mari Kala ning finaalis täienes meeskond Peeter Samoldiniga.

Mälumäng on aianduskooli õpilaste ja töötajate seas populaarne ajaviide, mille seltskondlikuks harrastamiseks leiab Räpinas võimalusi nii koolis toimuvatel mängudel kui ka regulaarsetel Võhandu Kelleri pubimängudel, kus õpetajate-vilistlaste võistkond on vahel pidanud ka mõne õpilaste võistkonna paremust tunnistama.

Ille Rämmer, pargiaednik
Lüüli Kiik, infospetsialist

Võru, Räpina ja Luua mälumängurid

Meeleolukas veebruar

Fotod: I. Kaeli, L. Piho

Sõbrapäevadisko toimus esmakordselt autokooli klassis

Aiarahvas tähistas vastlapäeva poti-panni kurlinguga

Instaluule

Instaluule ehk Instagramis avaldatud luule on tihti momendist inspireeritud. Kolmandate kursuste õpilased kogusid inspiratsiooni samas tunnis tehtud fotodelt ja kirjutasid instaluulele sarnaseid tekste.

Sirle Poikalainen-Kalbus, eesti keele õpetaja

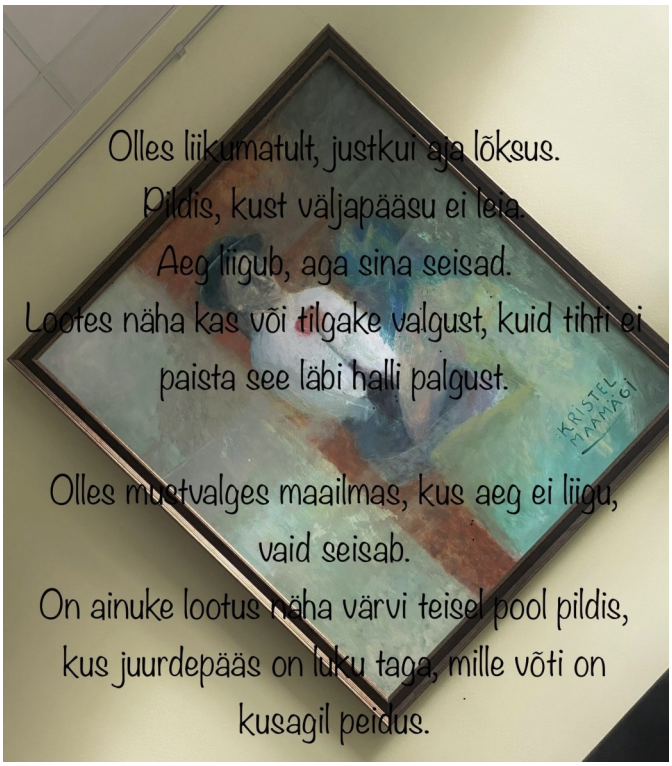

Kristina Haliulin

Mirell Kuusmaa

Mirelle Maria Mark

Rohehäkaton aianduskoolis

Eelmisel aastal alguse saanud Rohehäkaton toimus taaskord. Ettevõtmise eesmärgiks oli keskenduda noorte loovuse ja ettevõtlikkuse arendamisele ning jätkusuutlike lahenduste leidmisele Lõuna-Eesti ettevõtetele. Sündmuse õnnestumisse panustasid Räpina Aianduskool, Põlvamaa Arenduskeskus, mitmed piirkonna ettevõtted ning organisatsioonid.

Rohehäkatoni käigus otsiti lahendusi mitmetele keskkonnateemalistele väljakutsetele. Põlvamaa Tsöörimajandus MTÜ tõstatas küsimuse toidu raiskamisest ja „parim enne" kuupäevade tähendusest. Sõbralt Sõbrale keskendus korduskasutuse populariseerimisele noorte seas ning arutleti, milline võiks olla noortepärane ja toimiv second hand pood. Marleen Viiduli probleemipüstitus puudutas jäätmete liigiti kogumise tõhustamist ja inimeste käitumise muutmist.

Päeva juhtis ringmajanduse ekspert ja koolitaja Mayri Tiido, kes toetab organisatsioone ringmajanduse põhimõtete mõistmisel ja rakendamisel. Loomulikult ei oleks päev saanud toimuda ilma osalejateta. Rohehäkatoni genereerisid ideid noored Kanepi Gümnaasiumist, Põlva Gümnaasiumist, Räpina Ühisgümnaasiumist ja Räpina Aianduskoolist.

Alan Šidlauskas tutvustab oma rühma ideid

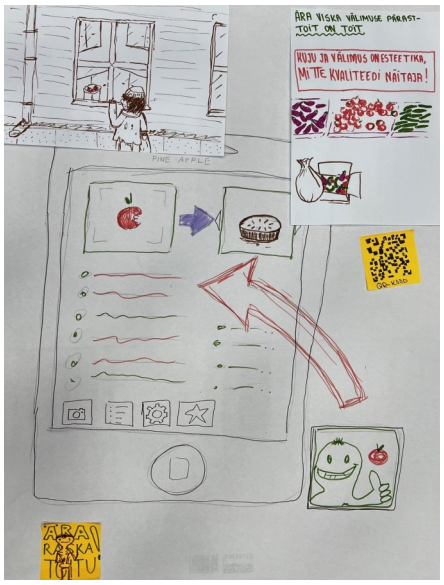

Enne sündmust tutvusid osalejad ettevõtete tegevusega ning valisid ettevõtte poolt tõstatatud probleemide seast oma lemmiku, millele hakati meeskondades lahendusi otsima. Rohehäkatoni päeval oli noortel võimalus kohapeal ettevõtjatele täpsustavaid küsimusi esitada ning ühiselt ideid arendada. Päeva lõpus esitlesid meeskonnad oma lahendusi ning said neile vahetut tagasisidet ettevõtjatelt.

Ettevõtete hinnangul olid noored töökad ja pühendunud, kuid mitmed ideed vajaksid edasiseks arendamiseks täpsemat suunamist ja sügavamat probleemipüstitust. Samas tõsteti esile meeskondade valmisolekut pikalt lahenduste kallal töötada.

Rohehäkatonil osalenud noored tõid välja, et neile meeldis võimalus astuda ettevõtja rolli ning vaadata probleeme teise nurga alt. Mitmete osalejate sõnul avardas sündmus nende silmaringi ning tekkis soov osaleda sarnastel ettevõtmistel ka tulevikus. Samuti hinnati kõrgelt toetavat ja sõbralikku seltskonda.

Rohehäkaton andis noortele väärtusliku võimaluse arendada oma loovust ja ettevõtlikkust ning rakendada ideid reaalsete keskkonnaprobleemide lahenduste otsimisel.

Tegevus viidi ellu meetme „Atraktiivne piirkondlik ettevõtlus- ja elukeskkond" raames ning neid kaasrahastab Euroopa Liit. Eriline tänu Kütioru Suusakeskusele, kes panustas loosiauhinna fondi kinkekaartidega. Aitäh ka Aleksei Rauale, Jano Narvikule ja Madis Orasele, kes aitasid toimumiskoha ettevalmistamisega.

Aigi Salundi-Galitsin, keskkonnakaitse juhtõpetaja

Mis tehtud ...

23.1	Praktikaseminar
28.1	Rohehäkaton gümnasistidele
28.1–4.2	Aasta õpilase valimine
10.2	Bingoõhtu
12.2	Sõbrapäeva disko
17.2	Mälumäng
20.2	Keskkonnakaitse eriala lõpuaktus ja Eesti Vabariigi aastapäeva aktus

... mis teoksil

10.3	Mälumäng
10.3	Bingoõhtu
11.3	Floristide inspiratsioonipäev
14.3	Emakeelepäev
30.4	Aianduse päev
4.–29.5	Taaskasutusturg
13.–15.5	Noor Meister Tartus
19.–22.5	Floristide lõpukursuste pärjanäitus „Liikumine"
21.–22.5	Floristide koolisisene võistlus
19.6	Lõpuaktus

Kuidas juhus saatis mind Räpina Aianduskooli?

Tulin Räpina Aianduskooli 2024. aasta sügisel. Selle aasta kevadel lõpetan floristika eriala. Ma olen enamuse oma elust tegelenud loomadega, eriti just hobustega. Alati hoidsin lilleaiast ennast eemale. Ütlesin ka emale, et mina olen väljaspool aeda loomadega ja seespool aeda lilledega. Tänaseks on kõik muutunud ja selles ma kohe rääkingi, kuidas ma jõudsin lilledeni ja Räpina Aianduskoolini.

Olen kolme lapse ema (laste vanused on hetkel 6, 5 ja 2 aastat) ning seetõttu olen olnud pikalt kodune. Kuigi ma olen lõpetanud Maaülikooli majanduse eriala, siis see ei ammendanud mind. Soovisin veel õppida. Õppima minemise mõtted olid mul juba paar aastat peas ringelnud ning 2024. aastal võtsin vastu otsuse proovida uuesti kooli sisse astuda. Aga kuhu? Kuna oli suvine aeg, siis ma ikka aeg-ajalt proovisin lillekimpe tema, kuid sellest ei tulnud midagi välja. Lilled ei jäänud sinna, kuhu ma nad panin ja see ajas mind lõpuks närvi. Järsku mulle meenus, et Räpinas õpitakse erinevaid aianduse erialasid. Läksin uurima ja vaatama. Niisiis ma kandideerisin floristika erialale, sest minu sooviks oli radiaalsete varte asetusviis selgeks saada. Muidugi ei teadnud ma kandideerimise ajal sellest sõnast midagi. Täitsin motivatsioonikirja ankeedi ära ja jäin vastust ootama

Huvi pärast hakkasin ka ülikoole ja muid erialasid vaatama. Üks hingelähedane eriala on olnud ka klassiõpetaja. Nii saatsingi kandideerimise avalduse Tartu Ülikooli klassiõpetaja erialaale. Ainus probleem seisnes selles, et õppida sai ainult päevaõppes. Kooli sisse saamiseks oli vaja vestlus läbida. Need kuupäevad olid pikalt ette teada ja planeerisin need kenasti ära, kuid lapsed muutsid mu plaane. Õigemini kõige väiksem laps, kes oli tol hetkel pooleaastane. Ta nägi väga loid välja, ei söönud ega joonud. Sõitsin lapsega Tartusse EMO-sse ning kuna pissiproovi ei õnnestunud kätte saada, jäeti meid haiglasse. Tal oli enteroviirus ning suus olnud vill oli ilmselt katki läinud, mille kaudu pääses verre suus pesitsev bakter ja tekitas tugeva põletiku. Laps oli mitu päeva tilgutite all ning viibisime haiglas peaaegu nädala. Selle aja sisse jäid ka Tartu Ülikooli vestlused, mistõttu ei saanud ma neil osaleda. Vaatasin haiglas aknast välja ja mõtlesin, et saatus tegi oma töö. Järelikult ma ei pidanuski sinna kooli minema.

Kui SAIS-ist tuli teade, et olen Räpina Aianduskooli vastu võetud, hakkasin mehega arutama, et mul oleks kool kuus korda aastas ja nädal aega oleksin kodust korraga eemal. Tahtsin teada, kas ta saab mulle seda võimaldada ja olla ise samal ajal lastega kodus. Ta nõustus ja nii ma kinnitasin oma õppima tuleku.

Esimene sess oli päris peadpööritav. Lilleseade õpetajad ütlesid ka, et kui sellel hetkel tundub meile, kuhu me küll sattunud oleme, siis pole mõtet õpetajate ega enda aega raisata ning sessidel edasi osaleda. Päevad olid minu jaoks metsikult pikad (ma olin ju siiski mitu aastat kodune olnud) ning pärast esimest päeva valutas mu pea tohutu infohulga pärast. Ma tõesti mõtlesin, et kuhu ma küll sattunud olen. Aga käisin oma nädala lõpuni. Muide, ma sain juba esimesel sessil teada, kuidas käib radiaalne varte asetusviis, kuid räägiti ka kompositsiooni reeglitest. Sain aru, et lisaks varte asetusviisile on siin veel palju reegleid, kuidas ühte ilusat kimpu teha. Ladina keel hirmutas mind samuti, kuid hakkasin järjest õppima. Kui lapsed oli trennis, istusin mina autos ja tuupisin ladina keelt. Päeval, kui väiksem laps magas (mida ta tavaliselt tegi mitu tundi) ja suuremad lapsed olid lasteaias, oli minul aega muid kirjalikke töid teha. Lõpuks ma sattusin täiesti hasarti.

Praeguseks olen ma väga õnnelik, et ma õpin floristiks ja just nimelt Räpina Aianduskoolis. Ma tahan saada järjest

paremaks ja paremaks. Kursusekaaslased räägivad ikka, et mina hoian neid vee peal ja tuletan meelde, mida vaja õppida on, millal tähtajad on ja kuidas mingeid ülesandeid teha. Tihti mäletan mina tundide sisu paremini või olen sellest rohkem kirja pannud, ja seetõttu küsitakse minult sageli, mis ja kus toimus. Ma ei ole kunagi olnud n-ö klassi eestvedaja, kuid praegu tajun, et lõpuks on üks kursus, kus ma tunnen end hästi ja vabalt. Ma ei pea enam omaette olema ning usun, et kuulun siia. Samuti soovin ma nüüdseks juba ise lillepoe avada, kuid kui kaugele selle unistusega jõuan, näitab aeg.

Tulge kõik Räpinasse õppima! Siin on suurepärased ja toetavad õpetajad. Suurepärased klassiruumid ja vahendid, et õppimine sujuks hästi. Samuti on siin palju praktikat, mitte ainult puhast teooriat ja üle üldse on kõik siin nii tore!

Kelly Veidenbaum, FL24-42-M

Aeg &Vaim
TEMPUS & SPIRITUS

Suur tänu kõigile, kes lehenumbri ilmumisele kaasa aitasid.

Ajaleht ootab kaastöid kulli.nommistu@aianduskool.ee

Väljaandja Räpina Aianduskool, Aianduse 6, Räpina 64505
Toimetaja Külli Nõmmistu **Küljendaja** Valdur Truija

Veebruarikuu nali

Õpetajate delegatsioon saabub haridusministri vastuvõtule.

„Härra minister, meil pole enam üldse raha!“

„Ei sest pole hullu midagi,“ muheleb minister.
„Oma ministri juurde võite alati tasuta tulla!“